ARREST VAN HET HOF (EERSTE KAMER)
VAN 25 FEBRUARI 1969 [1]

R. Elz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 15-68

Samenvatting

Ambtenaren van de E.E.G. — Persoonsdossier — Mededeling aan de betrokkene — De vormvoorschriften van artikel 26, derde lid van het ambtenarenstatuut — Deze betreffen slechts het bewijs dat de mededeling gedaan werd

Indien gebleken is, dat de stukken van een persoonsdossier aan de desbetreffende ambtenaar werden medegedeeld, behoeft niet meer te worden onderzocht of de vormvoorschriften van artikel 26, derde lid van het Statuut van de ambtenaren E.E.G. in acht zijn genomen, daar hiermede slechts het onbetwistbare bewijs wordt beoogd dat de in het vorige lid van genoemd artikel voorgeschreven mededeling heeft plaatsgevonden.

In de zaak 15-68 :

RAYMOND ELZ, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg-Howald, 24, rue Belle-vue, bijgestaan door Mr. P. Beghin, advocaat te Luxemburg, aldaar kantoor houdende aan de avenue de la Gare, 9,

verzoeker,

tegen

COMMISSIE DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur Mr. P. Lamoureux, als gemachtigde, ten deze domicilie gekozen hebbende bij Mr. E. Reuter, juridisch adviseur van de Commissie, Boulevard Royal te Luxemburg,

verweerster,

betreffende : in het huidige stadium van het geding, de ontvankelijkheid van de vordering tot nietigverklaring en wijziging van het ten aanzien van verzoeker uitgebrachte beoordelingsrapport van 15 januari 1968, wijst

1 — Procestaal : Frans.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer)

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, Kamerpresident, A. M. Donner (Rapporteur) en R. Monaco, Rechters, K. Roemer, Advocaat-Generaal, A. Van Houtte, Griffier, het volgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Overzicht van de feiten

Overwegende dat ten aanzien van verzoeker, die de functie uitoefent van hoofdassistent bij het Directoraat-generaal Financiële Controle, een beoordelingsrapport is uitgebracht, gedagtekend 15 januari 1968;
dat verzoeker, die in de door hem gemaakte opmerkingen de rectificatie had verzocht van het hem overeenkomstig artikel 43, tweede lid, van het Statuut der ambtenaren medegedeelde rapport, zich op 27 maart 1968 tot de president van de Commissie der Europese Gemeenschappen heeft gewend met een administratief beroep als bedoeld in artikel 90 van het Statuut;
dat verzoeker bij een op 25 juli 1968 ter Griffie van het Hof gedeponeerd request het onderhavige beroep heeft ingesteld, hetwelk is gericht tegen de beoordeling van 15 januari 1968 en de stilzwijgende verwerping van zijn bezwaarschrift van 27 maart 1968;
dat verweerster bij memorie van 14 april 1968 een exceptie van niet-ontvankelijkheid heeft opgeworpen, daartoe stellende dat zij het rapport van 15 januari 1968 had ingetrokken, en voorts toepassing heeft verzocht van artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering;
dat verzoeker op 27 november 1968 zijn opmerkingen over deze exceptie heeft ingediend;
dat het Hof, de Advocaat-Generaal gehoord, besloot tot de mondelinge behandeling der exceptie van niet-ontvankelijkheid over te gaan;

II — De conclusies van partijen

Overwegende dat de Commissie concludeert dat het den Hove behage:
„— met toepassing van artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering het beroep als zijnde niet-ontvankelijk af te wijzen zonder op de zaak ten principale in te gaan,
— verzoeker in de proceskosten te veroordelen";
Overwegende dat verzoeker in zijn schriftelijke opmerkingen betreffende de exceptie van niet-ontvankelijkheid concludeert dat het den Hove behage:
„primair,
de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid met de hoofdzaak te voegen,
bedoeld middel als ongegrond te verwerpen,
de bij het introductief request ingestelde vordering toe te wijzen,
subsidiair,
aan verzoeker akte te verlenen van het feit dat het beoordelingsrapport van 15 januari

1968 uit zijn persoonsdossier werd verwijderd, te gelasten dat het beoordelingsrapport van 22 mei 1968 uit bedoeld dossier zal worden verwijderd,
meer subsidiair,
aan requestrant akte te willen verlenen van zijn verzoek om toepassing van artikel 42, tweede lid, van het Reglement voor de procesvoering";

III — De middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat verweerster in haar memorie van 14 oktober 1968 het beroep niet ontvankelijk acht, daar het zonder voorwerp is en verzoeker het vereiste belang mist;
dat de hiërarchische meerderen van verzoeker, gezien het bezwaarschrift van 27 maart 1968, hun beoordeling hebben gewijzigd en een nieuw rapport hebben opgesteld, gedagtekend 22 mei 1968, hetwelk op de door verzoeker gewraakte punten wezenlijk van het eerste rapport verschilt;
dat verzoeker, toen hem dit tweede rapport door zijn meerderen werd voorgelegd, geweigerd heeft dit te ondertekenen;
dat verzoeker, door J. de Groote, afdelingshoofd bij het Directoraat-generaal Personeel en Algemeen Beheer, officieel opgeroepen om op 31 mei 1968 te verschijnen, aan deze oproep gevolg heeft gegeven en, na van het nieuwe rapport kennis te hebben genomen, andermaal de ondertekening heeft geweigerd, hetgeen door de Groote in een nota van diezelfde dag werd vastgesteld;
dat, nu het beoordelingsrapport van 22 mei 1968 alsmede de nota van 31 mei 1968 in verzoekers persoonsdossier werden neergelegd, naar het oordeel van verweerster moet worden aangenomen, dat het rapport van 15 januari 1968 werd ingetrokken en vervangen door dat van 22 mei 1968;
dat derhalve het eerste rapport niet meer bestaat en voor betrokkene ook niet meer nadelig kan zijn;
dat verweerster hieraan subsidiair toevoegt, dat, ook wanneer het rapport van 15 januari niet ware ingetrokken, het beroep niet in al zijn onderdelen ontvankelijk zou zijn, daar het onder andere strekt tot nietigverklaring van no. 8 van het beoordelingsrapport en, in het bijzonder, van sub b) van de door het afdelingshoofd Haighton gegeven beoordeling, welke gedeelten van het rapport niet mede het voorwerp vormden van het bezwaarschrift van 17 maart 1968;
dat verzoeker deze vorderingen derhalve na het verstrijken van de in artikel 91 van het Statuut bedoelde termijn heeft voorgedragen;
Overwegende dat *verzoeker* in zijn schriftelijk antwoord concludeert tot verwerping van de exceptie van niet-ontvankelijkheid, daar het rapport van 22 mei 1968 rechtens niet zou bestaan, nu het voorschrift van artikel 26 van het Statuut: „de mededeling van elk stuk blijkt uit de handtekening die de ambtenaar daaronder heeft gesteld; bij gebreke daarvan geschiedt zij per aangetekende brief", niet werd nageleefd;
dat het rapport van 22 mei 1968 niet door verzoeker werd ondertekend en hem daarvan evenmin bij aangetekend schrijven m dedeling werd gedaan;
dat het hier wezenlijke vormvoorschriften betreft, gelijk blijkt uit artikel 6 van het Reglement inzake de beoordeling der ambtenaren van de vroegere E.E.G.-Commissie, hetwelk bepaalt dat de ambtenaar wordt uitgenodigd zijn beoordelingsrapport binnen 14 dagen voor gezien te tekenen en voorts dat hij daaraan alle opmerkingen toe mag voegen die hij dienstig acht;
dat verzoeker voorts stelt dat hem nimmer kennis werd gegeven van de beschikking krachtens welke het rapport van 15 januari 1968 zou zijn ingetrokken;
dat hem dientengevolge de gelegenheid werd ontnomen om, zonodig, een beroep tot nietigverklaring van het rapport van 22 mei in te stellen;
dat verzoeker subsidiair verzoekt hem akte te verlenen van het feit dat het rapport van 15 januari uit zijn persoonsdossier werd verwijderd;
dat hij het Hof voorts verzoekt te gelasten dat het rechtens niet bestaande rapport van 22 mei uit zijn dossier zal worden verwijderd;
dat verzoeker ten slotte, in antwoord op het subsidiaire verweer van de Commissie, stelt dat het bezwaarschrift van 27 maart 1968 op

het rapport in zijn geheel zag en dat derhalve de bij het gerechtelijk beroep nader ontwikkelde punten geen nieuw middel opleveren; dat verzoek r meer subsidiair en voor zover het Hof het subsidiaire middel van verweerster zou aanvaarden, toepassing verzoekt van artikel 42, tweede lid, van het Reglement voor de procesvoering;

IV — De procedure

Overwegende dat partijen ter terechtzitting van 14 januari 1969 zijn gehoord;
dat de Advocaat-Generaal ter zitting van 29 januari 1969 conclusie heeft genomen nopens de ontvankelijkheid van het beroep;

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het beroep is gericht tegen het beoordelingsrapport van 15 januari 1968;

2 dat verweerster een exceptie van niet-ontvankelijkheid heeft opgeworpen en daartoe heeft gesteld dat bedoeld rapport werd ingetrokken en met ingang van 22 mei 1968 vervangen door een gewijzigd rapport;

3 dat derhalve het op 25 juli 1968 ingestelde beroep ab initio zonder voorwerp is geweest;

4 Overwegende dat verzoeker hierop antwoordt dat de ingeroepen handelingen hem niet kunnen worden tegengeworpen, daar artikel 26 van het Statuut van de ambtenaren bepaalt dat de instellingen tegen de ambtenaar geen stukken kunnen aanvoeren, noch te zijnen nadele gebruiken, waarvan hem geen mededeling werd gedaan;

5 dat hij zich daartoe beroept op het derde lid van genoemd artikel hetwelk bepaalt, dat de mededeling van elk stuk blijkt uit de handtekening die de ambtenaar hieronder heeft gesteld en, bij gebreke daarvan, uit een aangetekend schrijven;

6 dat uit de beweringen van verweerster zelve volgt, dat de voorschriften van laatstgenoemde bepaling in casu niet in acht werden genomen;

7 dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid derhalve als zijnde ongegrond moet worden verworpen;

8 Overwegende dat vaststaat, dat de voorlopige versie van het gewijzigde beoordelingsrapport aan verzoeker op 22 mei 1968 werd medegedeeld en de definitieve tekst op 31 mei daaropvolgend;

9 dat, indien verzoeker al bij beide genoemde gelegenheden geweigerd heeft bedoeld rapport te ondertekenen, niettemin uit de ten processe gebleken feiten volgt, dat hij daarvan kennis heeft genomen;

10 dat onder deze omstandigheden voldaan is aan de eis van artikel 26, tweede lid van het Statuut dat ieder stuk van het dossier aan de betrokken ambtenaar zal worden medegedeeld;

11 dat, nu is gebleken dat bedoelde mededeling in werkelijkheid heeft plaatsgevonden, er geen aanleiding bestaat nog te onderzoeken of aan de vormvoorschriften van artikel 26, derde lid, werd voldaan, daar hiermede slechts de onbetwistbare vaststelling wordt beoogd van het feit, dat de in het vorige lid bedoelde mededeling is geschied;

12 dat het beoordelingsrapport van 22 mei 1968 derhalve aan verzoeker kan worden tegengeworpen en een voldoende bewijs geacht mag worden van het feit dat het beoordelingsrapport van 15 januari 1968 werd ingetrokken;

13 dat hieruit volgt dat op de dag, waarop het beroep werd ingesteld, het bestreden beoordelingsrapport niet meer bestond en het beroep derhalve, als zijnde zonder voorwerp, niet-ontvankelijk moet worden verklaard;

Ten aanzien van de kosten

14 Overwegende dat verzoeker in het ongelijk werd gesteld;

15 dat blijkens artikel 69, paragraaf 2 van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten zal worden verwezen:

16 dat krachtens artikel 70 van genoemd Reglement de kosten door de instellingen gemaakt in gedingen, welke door de ambtenaren der Gemeenschappen aanhangig zijn gemaakt, te haren laste blijven;

Gezien de processtukken;
Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord partijen in hun pleidooien;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op het Protocol betreffende het Hof van Justitie der Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;
Gelet op het Statuut van de ambtenaren der Europese Gemeenschappen en in het bijzonder artikel 26;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer)

rechtdoende,

1. **Verklaart het beroep 15-68 niet-ontvankelijk;**

2. **Verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten draagt;**

3. **Verwerpt het meer of anders gevorderde.**

Aldus gewezen en ondertekend te Luxemburg op vijfentwintig februari negentienhonderdnegenenzestig.

Mertens de Wilmars Donner Monaco

Uitgesproken ter openbare terechtzitting, gehouden te Luxemburg op vijfentwintig februari negentienhonderdnegenenzestig.

De Griffier
A. Van Houtte

President van de Eerste Kamer
J. Mertens de Wilmars